

CAP AL MOLLET DEL FUTUR

LA CIUTAT QUE IMAGINEM

I EL PAIS QUE VOLEM AMB MÉS SERVEIS PÚBLICS I MÉS JUSTICIA SOCIAL

Volem un Mollet habitable, sostenible i respectuós amb el seu medi natural

Francisco Sancho, Marina Escribano, Gabriel Espinosa i Mari Carmen Moya
Regidors de Mollet en Comú

Activistes de Mollet en Comú fent campanya, explicant les millores de drets
a partir de la feina d'En Comú Podem als governs.

SUMARI

Pàg.2
Editorial
Carta de Marina Escribano

Pàg. 3
Medi ambient
Mollet una gran ciutat amb un gran repte
Ara o Mai

Pàg. 4
Article de Marina Escribano
La ciutat que imaginem

Pàg. 5
POUM

Pàg. 6
Urbanisme
La mobilitat en el segle XXI
Calen polítiques d'habitatge

Pàg. 7
Sanitat i Benestar
La salut ha de ser això
Actualitzar la Renda de Suficiència
La cultura molletana

Pàg. 8
Solidaritat
Maleides les guerres
Cap a la III República
Feminisme avui

EDITORIAL

Dos anys sense la fira de Sant Jordi, degut a la pandèmia. Han estat dos anys molt difícils per a la socialització, el compartir, el poder parlar i debatre de forma col·lectiva. Avui és una alegria poder-nos retrobar.

I, per si amb la pandèmia no en teníem prou, aquests darrers mesos estem vivint moments molts complicats: la invasió i guerra de Rússia amb Ucraïna, que està significat el més gran èxode de refugiats, des de la segona guerra mundial, la mort de moltes persones i la destrucció de pobles i ciutats de Ucraïna, està comportant una crisi de repercussions i incerteses a nivell mundial.

Al nostre país i també a Europa, estem veient com l'IPC està en nivells molt alts, derivat de pujades generalitzades i amb una pressió exagerada en la factura de la llum, el gas, i els combustibles. La guerra està col·laborant a que aquesta situació i els dubtes en la pressa de decisions, faci difícil la tornada a situacions de normalitat anteriors i, a més, provocant aturades i vagues, com els transportistes, taxis, agricultors, etc. A Catalunya, a més, hem viscut cinc jornades de vaga per part de mestres i professors amb una important implicació. Tot plegat ens està posant moltes incerteses en el futur individual i col·lectiu. Cal treballar i avançar per millorar des del diàleg, la negociació i l'acord.

I, a Mollet, l'aprovació del Pla del Calderí i posterior projecte d'urbanització, i la redacció del POUM, està representant una divisió entre govern i la majoria de l'oposició comportant la presentació d'al·legacions i, un contenciós administratiu davant el TSJC, dins la plataforma Salvem el Calderí. Des de l'oposició, entenem que es planteja un creixement urbanístic i demogràfic desmesurat, innecessari i irreal, que no es dialoga amb l'oposició el que comporta un debilitament democràtic.

I bé, estem a un any de les properes eleccions municipals. Des de Mollet en Comú, creiem que hem fet, des de l'oposició, una bona feina. Hem treballat molt, hem plantejat alternatives i raonaments, hem fet oposició constructiva i de proposta als plantejaments del govern municipal. També ho hem fet, des de Catalunya en Comú Podem al govern de l'Estat, amb Yolanda Diaz com a referència, on s'han pres mesures com els ERTOS com a sortida positiva a la crisi derivada de la pandèmia; la pujada del salari mínim; la reforma laboral; la consolidació de la revisió de les pensions amb l'IPC, etc. Com sempre, Anem per feina!

Nosaltres, vosaltres, Mollet en Comú, seguirà estant present en el desenvolupament de propostes progressistes, d'alternatives a favor de la majoria. Parlem-ne!

CARTA DE MARINA ESCRIBANO

Miro enrere per agafar impuls. Conscient que la normalitat no ha arribat, i tenint ben present que el món viu temps convulsos. Miro el dia d'avui, els carrers plens de roses i llibres: viure Sant Jordi és fantàstic i gairebé un privilegi. Tornar al carrer a celebrar la cultura, les lletres, les grans històries que ens evoquen a altres temps i indrets. Cultura, història, memòria.

Tots ells, són elements necessaris per fer front a la ignorància que duu sense remei, a la intolerància, insolidaritat i antidemocràcia. En aquests anys estem veient una dreta i extrema dreta destapada del tot, racista, masculista i intolerant. I contra això, que empetiteix la nostra societat, defenso la cultura, l'amor. El drets i les llibertats.

No vull un món on s'imposi la por i la confrontació. En cap àmbit. Crec en el diàleg, en la solidaritat i la diversitat. A més, estic convençuda que és la única via per sortir endavant.

Voldria compartir les preocupacions i grans reptes que crec que tenim per endavant. A escala global, sens dubte el rescat del planeta perquè sigui un lloc habitable. Per tant, l'emergència climàtica com a prioritat. I la justícia social. Imagino un món i un Mollet just, i amb oportunitats per a tothom. No somnio, és possible amb voluntat, decisió i polítiques públiques. A Mollet, tenim uns quants fronts on treballar: la lluita per la preservació del Calderí, fer un POUM amb sentit, una bona qualitat de l'aire, bons serveis

públics, i una millor gestió municipal, habitatge digne i accessible per a tothom, la millora dels barris, on fem vida els molletans i les molletanes, l'enfortiment del teixit econòmic i comercial.

I a més del què, poso l'èmfasi en el com: amb transparència, honestat, claredat, democràcia, compartint, deixant participar a la ciutadania, sense trampa, confiant-hi. No és poca cosa!

Em sento orgullosa que en aquests temps tan complicats per l'activisme de tot tipus, des de Mollet en Comú hem seguit actius al nostre territori molletà, aportant la nostra visió, propostes i un model de ciutat que creiem ha de ser l'objectiu a aconseguir: més humana, més verda, amb més comunitat.

Com de fonamental és el sentiment de pertinença, la xarxa que fem necessàriament per a donar-nos suport. I fer pinya contra la resignació, sumant ànims i esforços, fem possible allò que desitgem, allò que ens mereixem com a ciutadans i ciutadanes.

La pandèmia poques coses ha deixat intactes, i una d'elles són les meves i les nostres ganes de fer de Mollet una ciutat millor per viure i convida. I m'agradaria que en fóssim molts i moltes! Compto amb vosaltres, perquè de la suma, de l'escolta i la reflexió, més creix el desig d'una millor ciutat per a tothom, i on cadascú pugui fer realitat el seu projecte.

Us desitjo una molt bona diada de Sant Jordi!

MARINA ESCRIBANO
Portaveu de Mollet en Comú

C/ Berenguer III, 116 08100
Mollet
699 00 66 01
molletencomu@gmail.com

@molletencomu

molletencomu.cat

MOLLET, UNA GRAN CIUTAT AMB UN GRAN REPTA

ROSER AGUILAR
Grup d'Ecofeminisme

A principis del mes d'abril, l'OMS ha establert l'any 2025 com a data límit per reduir a nivell mundial les emissions de gasos d'efecte hivernacle i l'ús de combustibles fòssils. Si no s'aconsegueix no es podrà evitar que la temperatura global augmenti 1'5 graus i viurem un desastre ecològic.

Pot semblar que Mollet, com a ciutat de poc més de 51.000 habitants, no pot fer gaire cosa per contribuir a la situació mundial, però no és així. La nostra ciutat ocupa el setè lloc de les ciutats més contaminades d'Europa (segons l'estudi de l'ISGlobal) i de les primeres poblacions amb més contaminació acústica de Catalunya. Per tant, amb aquestes dades, és clar que Mollet té un gran repte per canviar aquesta realitat.

Al marge de l'esforç personal que pugui fer cada molletana amb el reciclatge domèstic, la reducció de la mobilitat amb vehicle privat... també es necessita la implicació de les institucions i govern locals.

Cal una ciutat amb una reducció dràstica del vehicle privat. Convertir Mollet en una ciutat ciclable, no seria fantàstic tenir una xarxa de carrils bici segurs que permetés una mobilitat ràpida i segura?

També cal potenciar el transport públic, al marge d'una moit necessària segona línia del bus urbà en

sentit contrari, seria molt positiu una connexió real entre la ciutat i els polígons industrials dels voltants i una millor accessibilitat a les estacions de tren.

Una de les reivindicacions més rellevants de Mollet en Comú és la recuperació de la llera del riu Besós. Creiem bàsica la relació de Mollet amb el seu riu, només així serem capaços de sentir el riu com a nostre i, per tant, prendre'm cura d'ell. Amb la recuperació de la llera se'ns obriria una gran oportunitat no només de gaudir de la natura més propera sinó també d'aconseguir una connexió directa amb les poblacions del voltant.

Mollet necessita una nova gestió de residus, ja que és més que evident que l'actual no funciona. Cal una millor efectivitat en el reciclatge domèstic però també és necessari un pla de reciclatge i gestió de residus en l'àmbit industrial i comercial, incentivant les tres erres (reducció, reutilització i reciclatge).

I per últim, però no menys important, la nostra ciutat es mereix unes zones verdes de qualitat, cuidades i amb un manteniment efectiu. No podem anar en contra de les necessitats més bàsiques de les persones, com son el respirar aire net i tenir un entorn saludable. No volem més ciment, no volem més densitat poblacional, no volem que les poques zones verdes i rurals que queden desapareguin. Cal blindar el Calderí, els Pinetons i Gallecs i també tenim dret a impulsar parcs i zones verdes a tots els barris i a tots els carrers.

ARA O MAI

ROSA ESTEVE
Grup d'Ecofeminisme

Segons l'últim informe des de la ONU (abril 2022) estem arribant als límits per evitar que les emissions de gasos efecte hivernacle arribin al seu pic abans del 2025, com es va acordar a l'Acord de París de 2015, per poder començar a baixar de forma progressiva en els següents 30 anys fins arribar casi a la seva desaparició.

Es necessiten reduccions immediates dels gasos en tots els sectors, industrials, agrícoles i també disminuir l'efecte de calor de les ciutats. Segons l'informe del IS Global de BCN de gener d'enguany, es demostra que moltes ciutats no estant fent lo suficient per afrontar el repte de disminuir la contaminació. Segons aquest informe, la nostra ciutat Mollet (junt amb l'àrea metropolitana) ocupa el setè lloc en nivells de diòxid de nitrogen, que segons la OMS son els causants de moltes morts ; en quan als nivells de PM2,5 provocats per la industria, calefacció domestica i la crema de combustibles fòssils ocupen de nou un lloc preferent : 198 de tota la població mundial. Això ens fa reflexionar sobre com poder disminuir tots els factors ambientals de la vida urbana : sorolls, contaminació de l'aire, manca d'espais verds, efecte illa de calor. En una població de més 50.000 habitants amb aquests nivells tants desastrosos, ¿ ens cal construir mes vivendes, pisos, locals industrials?, ¿es necessari un major creixement de la població? Si tenim encara algun espai verd, com és el cas del Calderí ¿ no seria mes lògic, reservar-lo? . S'hauria d'apostar per un canvi de model de ciutat, i ser capaços d'impulsar una agenda local a la nostra ciutat contra el canvi climàtic, plena de continguts, que ha d'implicar a tots els sectors de la nostra ciutat, basada en el consens polític i social, per millorar el nostre planeta. Mollet no pot seguir construint més pisos si volem ser una ciutat puntera de lluita contra el canvi climàtic, per això no s'hauria de tirar endavant els 1.329 pisos de nova construcció del Calderí i aprofitar els pisos buits que hi ha la ciutat que en total són un 1.300 pisos segons dades de 2017.

L'actual model de l'equip de govern de fer ingressos a les arques municipals a costa del totxo és un model caduc i sense visió de futur, és per això que ens cal també nou model econòmic, basat en l'economia verda que millori el benestar de la ciutadania, amb igualtat social, un altre model de consum i de producció i reduir els riscos mediambientals.

No tenim un Mollet B, és ara o mai.

LA CIUTAT QUE IMAGINEM

MARINA ESCRIBANO

Portaveu de Mollet en Comú

Aquest mandat, iniciat el 2019 i que ja està en el seu darrer any, ha estat marcat per la COVID19, però han passat moltes altres coses importants, i que marquen present i futur de Mollet.

EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

El desembre de 2019 vam declarar l'emergència climàtica a Mollet, per unanimitat de tot el consistori. Ens conjuràvem a fer totes les accions necessàries per lluitar contra el canvi climàtic des del nostre territori més proper. S'ha avançat poc en aquestes propostes, i no només això, sinó que irònicament, des d'ençà, hem destacat per ser la 7ena ciutat europea amb més mortalitat vinculada a la qualitat de l'aire.

La contaminació atmosfèrica és una realitat evident i preocupant. Cal afegir-hi els problemes de males olors presumptament d'origen químic, que ni se n'aclareix l'origen ni la solució. La única acció que hem vist al respecte són les mesures propagandístiques i de greenwashing.

I davant aquesta situació d'emergència climàtica: el govern de la ciutat impulsa projectes com el nou macrobarri del Calderí o la proposta de nou POUM, que entre d'altres planteja nombroses edificacions a Santa Rosa, a tocar dels Pinetons.

El confinament, a causa de la pandèmia, ens va fer evident la necessitat de disposar d'espais amplis, verds, lliures a les ciutats. Per caminar, respirar i oxigenar les persones i la ciutat.

La promoció de barris verds i ciutats sostenibles és l'objectiu per als comuns, en el que treballem i volem seguir treballant.

Malauradament, l'aposta del govern actual és: més creixement, més pisos nous. Un creixement insostenible i al que ens hi oposem perquè és clarament incompatible amb la sostenibilitat, amb una bona qualitat de l'aire, i amb la lluita contra el canvi climàtic.

EL CALDERÍ

Mollet en Comú ens hem oposat a la urbanització del Calderí. També ho hem recorregut a la via judicial, amb la presentació d'un recurs contenciós administratiu, conjuntament amb d'altres forces polítiques. Així mateix, hem presentat al·legacions al projecte d'urbanització.

I ho fem des del convenciment que desenvolupar ara i així el sector del Calderí, el darrer espai de la ciutat sense construir, és un error i que Mollet en pot pagar un preu massa alt, i s'ha d'aturar.

Perquè el Calderí s'ha de decidir dins el POUM, no té sentit que vagi a part, sense debat ciutadà.

Perquè no està justificat el seu desenvolupament, ni s'han acreditat imperioses. A Mollet, hi ha més de 1.300 pisos buits!

TENIM PER DAVANT MOLTS REPTES COM A CIUTAT. REPTES, OBJECTIUS, PROBLEMES A ABORDAR. I HO HEM DE FER CONJUNTAMENT, AMB TRANSPARÈNCIA, I AMB UN LIDERATGE OBERT DE MIRES, DIALOGANT I DEMOCRÀTIC.

Perquè perdem una oportunitat per a les generacions futures. Perquè significa la destrucció d'una zona d'interès ecològic i de biodiversitat.

Perquè no es pot construir equipaments en zones inundables.

Perquè implicarà un augment de la contaminació atmosfèrica.

Pel brutal increment de la mobilitat de vehicles, en una zona ja de per si pressionada.

Perquè castigarà encara més el petit comerç local.

POUM

El pla d'ordenació urbanística de la ciutat, l'altre gran repte. Que ens fa triar entre més construcció, o bé dignificar i millorar els barris que tenim, i que fa anys que estan oblidats i sense els recursos necessaris. Més habitatges o bé fer polítiques públiques per a dinamitzar els que tenim buits a la ciutat.

Construir de nou per amagar les vergonyes d'una gestió municipal que ha deixat abandonades les entitats de la ciutat i en especial les polítiques culturals i de joventut. Promeses que no es compleixen any rere any, davant una falta evident d'espais i equipaments suficients per a la ciutat, en matèria d'esports, educació, lleure, i d'altres.

PARTICIPACIÓ

És que els molts premis i reconeixements, els queden lluny a la ciutadania. No es pot tancar la manca de participació i de veu en molts àmbits. El POUM n'ha estat un exemple, però podríem parlar també a nivell institucional, amb les limitacions a l'hora de presentar propostes al Ple, per part dels grups municipals. Ara, ja no es pot debatre tot. El plenari, on hi ha els representants de la ciutadania, ja no pot votar i posicionar-se al voltant de temes que importen localment i globalment. **I cal seguir denunciant-ho, perquè fins que no canviï, Mollet serà una mica menys obert i democràtic.**

CIVISME

En els darrers temps, hi ha una queixa generalitzada i una preocupació, per la manca de civisme i de neteja als nostres carrers i places. I fa anys que Mollet en Comú plantejarem la necessitat d'un pla local de civisme, que sigui un pacte entre tota la ciutadania, perquè com una comunitat ataquem aquest problema, que degrada la nostra ciutat. Però fins ara, cap moviment més enllà de campanyes insuficients.

MOLLET S'HO VAL

Volem posar en valor tot allò que té de bo i tot el potencial de la nostra ciutat. La seva gent i la seva empenta. El gran espai verd, agrícola i forestal que representa Gallecs. La història que es conserva als barris i als solars ja buits, que albergaven les fàbriques del passat industrial de Mollet. La identitat molletana, que la portem ben endins. I tants altres valors i riqueses que fan de Mollet una gran ciutat.

Per aquesta voluntat de fer una ciutat més oberta, acollidora, respectuosa, cívica, verda, moderna, volem afrontar tots aquests grans reptes.

Mollet En Comú

1. Perquè no té cap sentit que el sector del **Calderí** quedi fora del Planejament general, i vagi per lliure. És dins del POUM on s'ha de decidir el seu futur.
2. No hi ha hagut **participació ciutadana ampli i suficient**, com pertocava
3. Els **aspectes ambientals estan condicionats** i per tant no es contemplen de forma completa i realista
4. No hi ha un **estudi d'alternatives** a la proposta que es fa, com obliga la normativa, ni justifica el model que tria.
5. El POUM no reflecteix la **crisi de COVID** i tot el que ha canviat. Calen instruments contra la crisi social i econòmica
6. No fa un plantejament concret de les **polítiques d'habitatge**. No s'expliquen les bases del nou Pla Local d'Habitatge. No estableix mesures per incrementar nombre d'habitatge protegit i públic.
7. No s'analitzen de forma completa les **zones inundables**. El POUM ni el Calderí, no poden contemplar sòls d'equipaments o altres en terrenys inundables
8. No contempla mesures per a **dinamitzar les polígons d'activitat econòmica**. Cal pluralitat d'indústries. Cal indústria renovada
9. Cal que faci aposta per **eixos i teixit comercials**. No es concreta com es fa compatible les usos mixtes (residencial, serveis, etc.) amb la crisi de teixit comercial.
10. Mitigar el **canvi climàtic** i fer un canvi profund en la gestió de l'energia i disseny de zones verdes. no concreta mesures ni reforça idees bàsiques com l'estalvi d'aigua.
11. No preveu **plans integrals per als barris** de la ciutat.
12. Els PMU (plans de millora urbana) haurien de comptar amb una **participació ciutadana intensa**.
13. **PMU Els Pinetons**: davant la brutal proposta edificatòria, creiem que aquest espai ha de disposar només de sòls d'equipament públic i zones verdes.
14. Volem que s'estableixin **eixos cívics (a peu i bicicleta)** de connexió entre la trama urbana, la ciutat i els nuclis urbans veïns. Calen accessos al Besòs.

+ de 20
raons per dir
no a aquest

POUM

15. Hauria de potenciar de forma efectiva els **connectors biològics** Gallecs-Besòs/Tenes-Serralada de Marina
16. Cal reforçar el valor ambiental de **Gallecs**.
17. No estableix una **mirada feminista**. En aquest POUM es tracta la perspectiva de gènere de forma superficial.
18. Ja hem perdut- deixat perdre massa **patrimoni històric** de la ciutat. Aquest POUM ha d'establir mesures de protecció del que queda!
19. Som a zona de protecció especial per la **contaminació atmosfèrica**. Causada principalment per vehicles privats. S'han oblidat les connexions amb mobilitat sostenible entre pobles veïns. Cal redacció de nou Pla de Mobilitat Local.
20. El POUM no estableix política d'**equipaments públics**. Diu que la cobertura d'equipaments és notable però no ho justifica ni és realista respecte les necessitats actuals i futures: a nivell barri, ciutat i comarcal.
21. Volem que hi hagi foment d'**espais de convivència i comunitaris** per prevenir la solitud no desitjada.

Podeu consultar tot el document d'al·legacions al POUM a molletencomu.cat

LA MOBILITAT EN EL SEGLE XXI

GABRIEL ESPINOSA

Regidor de Mollet en Comú

Un dels canvis més importants que s'estan produint i que s'han de produir a la nostra societat en aquest segle XXI és el de la mobilitat. L'emergència climàtica ens aboca a obligar sense cap mena de dubte a canviar el paradigma de la mobilitat, i la nostra ciutat no en pot quedar al marge.

Ara mateix a Mollet hi ha en marxa un instrument com és el nou PMUS (Pla Mobilitat Urbana Sostenible) que pot i ha de posar les condicions i accions per tenir una ciutat menys contaminada, més segura, més neta, més amable, més equitativa, més saludable. Perquè aquest nou PMUS sigui de mirada àmplia ha de ser elaborat amb la major participació possible d'entitats i ciutadania.

Per a Mollet en Comú el model de mobilitat és clar, ha d'apostar per l'increment de la mobilitat a peu, en bicicleta, en transport públic i canviar el model de desplaçaments amb el vehicle privat. Per fer possible aquest model el nou PMUS ha d'incloure accions concretes com dotar de més carrils bici ben connectats en tota la ciutat, promoure la creació de places d'aparcament segur de bicicletes, millorar l'accessibilitat i confort de voreres i espais per a vianants, revisar els recorreguts de les línies urbanes de bus dins la ciutat, estudiar la regulació específica zonificada de la distribució urbana de mercaderies i actuar intensivament sobre els punts de risc d'accidents de trànsit a la ciutat. Aquestes són només algunes de les actuacions que s'han d'efectuar per millorar la mobilitat a la ciutat.

En definitiva el nou PMUS ha de ser ambiciós per tal d'avançar en un model sostenible de mobilitat, posant els mitjans de transport col·lectius i menys contaminants per davant del model actual que incideix negativament en la salut de les persones i del medi ambient.

CALEN POLÍTIQUES D'HABITATGE

FRANCISCO SANCHO

Regidor de Mollet en Comú

Si una dificultat tenen els veïns i veïnes de Mollet (i de la resta de pobles de Barcelona) és la dificultat per trobar habitatge assequible. Si ja el 2008 l'esclat de la bombolla immobiliària va desfermar una crisi econòmica brutal sembla que no hem après la lliçó i el mercat immobiliari torna a donar senyals d'estar disparat. Les famílies i, especialment, els joves tornen a patir les conseqüències i són moltes les persones que no poden aspirar a un habitatge en condicions dignes. Els preus pels núvols, els lloguers sense cap relació amb els salaris, la dificultat d'accedir a crèdit i, sobretot, la manca de polítiques reals d'habitatge social fan que, tal com diu el conegut eslògan: l'habitatge sigui un privilegi i no un dret.

Des de Mollet en Comú, des de l'esclat de la crisi immobiliària, estem demanant accions contundents i estem proposant idees en aquest terreny. Per exemple, diem que necessitem un Parc d'habitatge públic de lloguer social i de titularitat municipal. Ho vam demanar al ple de maig de 2012 (!) quan dèiem que això es podia fer amb els habitatges dels mestres de l'antiga escola Longaron o amb la Casa dels Mestres al carrer Batlle Tura. Primer es van dir que no, després van engegar el projecte i així portem tota la legislatura.

També hem reclamat un Pla Local d'Habitatge que analitzi la situació a Mollet i serveixi com a eina directora d'un municipi que vol, amb d'altres, que l'habitatge sigui accessible. Només cal llegir el Pla Local d'Habitatge de Barcelona per veure com Mollet estem a anys-llum de polítiques d'habitatge orientades al bé comú i no a l'especulació.

I també reclamem una major inversió municipal en l'Oficina Local d'Habitatge per fer-la una eina útil, a peu de carrer, que competeixi amb el mercat immobiliari local, fent polítiques públiques per intentar contenir mercats que sense control ens ofeguen.

Finalment, i entre d'altres, l'Ajuntament podria fer més accions com ara crear una unitat antidesnonaments, tenir una taula d'emergència pròpia, incentivar pisos dotacionals per a joves i gent gran, noves formes de propietat cooperatives, etc...

Per contra el que ens ofereix l'actual govern de Mollet és la poca clara promesa que la construcció de noves promocions i megabarris com ara el Calderí ens portarà alguns pisos "protegits". ¿Us recordeu d'aquells 80 pisos "protegits" de La Vinyota que van acabar oferint-se per portals immobiliaris convencionals perquè la gent escollida a Mollet no podia complir les condicions d'accés?.

Ja està bé. A Mollet, necessitem autèntiques polítiques públiques d'habitatge i les necessitem ja!

LA SALUT HA DE SER AIXÒ

ROSA ESTEVE

Grup de Sanitat

En plena crisi de la COVID-19 moltes ciutadanes i ciutadans varem sortir als balcons per mostrar la nostra solidaritat amb els i les professionals de la sanitat pública com un reconeixement del treball que estaven fent tot i les mancances del sistema sanitari.

D'això han passat dos anys i el nostre sistema sanitari públic continua deteriorant-se, amb manca de recursos, manca de professionals tant a la xarxa hospitalària com a l'atenció primària i també en l'àrea sociosanitària.

La salut és un dret de les persones, no un negoci, i ha de garantir el benestar físic, mental i social de les persones i per tant cal entendre que la salut pública, l'atenció primària i comunitària són els pilars fonamentals per al desenvolupament d'un sistema sostenible, enfocat a la promoció i prevenció i atenció centrada en les persones.

Perquè sigui possible això s'ha d'apostar clarament per la sanitat pública, destinant el 25% del PIB a l'atenció primària i un 10% a Salut Pública. S'ha d'establir la adequada dotació de recursos professionals, donant prioritat a les consultes presencials, disminuir els temps d'espera, incorporant unitats de suport (terapeutes, fisios) i augmentant la dotació de professionals en Salut Mental i Salut Comunitària.

ACTUALITZAR LA RENDA DE SUFICIÈNCIA DE CATALUNYA

JOSEP TORRECILLAS

Grup d'Economia i Benestar Social

Fa 10 anys que la Renda de Suficiència de Catalunya (IRSC) està congelada i que indubtablement està afectant les polítiques socials a Catalunya en context de creixent precarietat de persones pensionistes i treballadores.

Els diversos congressos celebrats de la Gent Gran de Catalunya han manifestat la seva preocupació per l'evolució de la quantia d'aquest indicador, en concret en el VIII Congrés d'octubre de 2019 es reivindicava: a) recuperar gradualment el valor perdut de l'IRSC en aquests anys de congelació i no actualització amb l'IPC des de la seva creació, b) Actualitzar cada any d'acord amb l'IPC real quan sigui positiu.

Aquest indicador, l'IRSC va ser fruit d'un fort consens de país que es va traslladar a la mesura 85 de l'Acord Estratègic signat el 2005 pel Govern de la Generalitat de Catalunya i els Agents Socials. El seu objectiu era fixar un "Indicador de rendes propi de Catalunya" que fos referent per garantir que cap pensió quedés per sota del 80% d'aquest llindar. Al llarg dels darrers 15 anys l'IRSC s'ha convertit en referència per elements centrals de les polítiques socials a Catalunya.

Així avui dia serveix per establir els requisits per accedir a la Renda Garantida de Ciutadania, per fixar la seva quantia, per prestacions per atendre necessitats bàsiques, per ajuts als pagaments de lloguer, pensions d'aliments o per fer front a la pobresa energètica.

La congelació de l'Índex català des de l'any 2010 no tan sols ha fet que es perdés la diferència del 6,4% fixada inicialment en relació a l'Índex estatal l'Indicador Públic de Rendes d'Efectes Múltiples (IPREM), sinó que, després dels increments acumulats de l'IPREM de 8,5%, l'any 2022 finalment l'índex català quedi per sota de l'índex estatal. No podem sinó estranyar-nos que s'hagi permès que es devalués un pilar central de les polítiques socials amb 15 anys d'història. És encara menys comprensible quan la situació de moltes llars catalanes, arran de la desigualtat que s'ha instal·lat al llarg de la darrera dècada, i que s'ha aprofundit amb la crisi de la pandèmia, és d'extrema vulnerabilitat. Trigar en la seva actualització, mostra sí més no la manca de compromís i de sensibilitat davant la situació que estem vivint per part del Govern de Catalunya.

LA CULTURA MOLLETANA

NOEMÍ FERNÁNDEZ

Grup de Cultura

Durant els dos anys que hem patit la pandèmia, la cultura molletana ha estat molt minsa, des de l'Ajuntament no van fer quasi activitats culturals i van tenir que ser les entitats socials i grups d'artistes molletans els que van dur la torxa cultural (amb totes les limitacions pròpies de la pandèmia). La cultura va continuar, tot i els entrebancs que van sorgir: limitació d'aforaments, llistats d'assistents, espais oberts, mantenir distàncies, etc.. Malgrat tot, van aconseguir que al nostre ciutat es continuessin fent actes. Van ser actes que la gent esperava, necessitava i relacionar-se per poder oblidar durant una estona el malson que tots estàvem patint.

Enguany, sembla que tot torna a la normalitat (encara amb algunes mesures) però, amb l'experiència viscuda, hem de repensar la cultura a la nostra ciutat.

Tenim una gran quantitat d'artistes locals amb ganes de fer, dir, exposar tot el seu art i que a vegades es troben amb moltes limitacions per part de l'administració: permisos, pocs espais adequats, subvencions... i, també es troba a faltar una agenda comuna, compartida, que faciliti poder gaudir de tots els espectacles, actes que es facin a la ciutat, sense duplicitats i evitant les competències entre artistes i facilitant la participació dels molletans i molletanes.

S'ha d'entendre la cultura com eina de coneixement, relació entre persones de diferents edats i cultures i també com a element imprescindible pel desenvolupament crític de les persones, en definitiu cal impulsar un nou model cultural per Mollet on els artistes i la ciutadania es sentin protagonistes.

CAP A LA III REPÚBLICA

MARI CARMEN MOJA

Regidora de Mollet en Comú

Fa poc dies commemoràvem el 14 d'abril, el dia de la República. Es complien 91 anys de la proclamació de la III República espanyola. Una fita històrica en la història del nostre país que obria un període republicà que va representar grans avenços en les estructures sociopolítiques espanyoles: major reconeixement a la pluriculturalitat de l'estat, millor repartiment de la riquesa, dret a vot per a les dones així com altres drets en el camí de la igualtat, millores en l'accés a l'educació i a la cultura... En definitiva un avanç de les idees de progrés, justícia social i democràcia.

Davant d'això, els poderosos van frenar aquests avenços amb un cop d'estat militar, una guerra civil i quaranta anys de dictadura franquista. Avui en dia, tot i haver recuperat fa 40 anys un estat democràtic, encara queden vestigis d'aquella dictadura. No només els milers de persones

encara enterrats en fosses comunes i anònimes a les cunetes, també l'actual model d'estat es una herència del franquisme. L'actual rei és el fill de l'anterior cap de l'estat que va ser designat directament pel dictador Franco.

I no és només una anomalia històrica, un peatge anecdòtic. Ara estem descobrint els comportaments poc exemplars del rei emèrit. Un rei que hi ha hagut de fugir a un paradís de sàtrapes dels països petrolers amb els que feia tèrbols negocis i que, així i tot, el nostre sistema legal continua dient que té total immunitat davant la llei. És del tot inacceptable.

Per això també, com cada any, els homes i dones de Mollet en Comú donem suport a l'activitat que porta a terme l'entitat Mollet per la III República. Aquest any vam tornar a omplir la Plaça de la República de Mollet tot recordant a Miguel Hernández i Pepe Rubianes, i, també, aquest any vam tornar a portar la bandera republicana al Ple de Mollet on es va aprovar una moció institucional conjunta. I cada dia, cal continuar fent visible aquesta causa fins a arribar, tard o d'hora, a la III República.

MALEIDES LES GUERRES I ELS QUE LES PROVOQUEN

JOAQUIM FUERTES

Grup de Solidaritat

Ara que ha estallat el conflicte, guerra, invasió, com li vulguem anomenar entre Rússia i Ucraïna; sembla que al món en aquest moment sols hi ha aquest conflicte bèl·lic. Pràcticament cap gran mitjà de comunicació parla de la resta de conflictes o guerres que es desenvolupen en aquests moments: agressió o invasió del Iemen per part de l'Àrabia Saudí, guerres al Sagel, guerra a Síria, ocupació il·legal per part del Marroc del Sàhara Occidental, ocupació il·legal per part d'Israel del territori palestí, etc. També podríem parlar de les darreres intervencions militars dels EE UU i la OTAN a països com Irak, Afganistan, Líbia, Síria entre altres. Tots aquests conflictes actuals i recents sempre responen a la mateixa lògica de l'imperialisme econòmic i militar. Siguem solidaris amb el poble ucraïnès i també amb els ciutadans de l'est d'Ucraïna que porten 8 anys sent bombardejats. Fruit d'aquests bombardejos han mort

14.000 civils per un govern d'Ucraïna que es fruit d'un cop d'estat, promogut pels EEUU, OTAN i CE que dona suport a grups feixistes i que fa anys que porta incomplint els acords de Minsk, pels quals Ucraïna acceptava ser un país neutral, sense pertànyer a cap bloc militar.

Senyalem als culpables, Putin i els seus amics oligarques russos, els seus interessos; però també aquest triumvirat que és EEUU, l'OTAN i la CE. Aquí Catalunya i Espanya no som neutrals som part col·laboradora d'aquests triumvirats. El NO A LA GUERRA, és dir NO a l'OTAN, mantenir una política sobirana no subordinada als interessos dels EEUU, demanar el tancament de les bases militars i lluitar perquè s'aturi la guerra, pel diàleg, la solidaritat i la condemna a totes aquestes intervencions imperialistes s'amaguin sota la bandera que sigui.

NO
A la Guerra

FEMINISME AVUI

MAR TORRES

Grup d'Ecofeminisme

És difícil definir l'estatus actual del feminisme, donaria peu a un extens debat i possiblement seria complicat posar-nos d'acord en el context actual. Una teoria política amb més de tres-cents anys d'història, que ha lluitat sempre sense grans aliats i que al llarg de la seva història ha patit fortes reaccions patriarcales cada vegada que ha aconseguit avançar en la seva agenda. Actualment, malgrat el "soroll" entorn del feminisme, de la distorsió intencionada del seu discurs, els objectius no han canviat, continuen sent els polítics, ètics i legals necessaris per a aconseguir la igualtat entre tots dos sexes. I no, el feminisme no "és de totes" és de tota persona que cregui en aquesta igualtat i que estigui disposada a treballar per a aconseguir-la, la resta, serà segurament una causa noble i probablement molt valuosa, però no és feminisme.

En el projecte feminista cap tota la humanitat, l'emancipació de les dones (el seu objectiu principal) no entra en conflicte amb la d'altres col·lectius (per molt que s'esforcin a fer-ho creure), tot el contrari, el feminisme ha transformat positivament totes les societats en les quals ha aconseguit incidir. Tampoc pot considerar-se feminista cap reacció que vagi en contra del subjecte polític del feminisme que és la dona, per tant, és necessari posar un focus de sospita sobre aquelles reivindicacions, teories o lleis que les afebleixen, les esborren o intenten minvar els seus drets. Res ni ningú que perjudiqui les dones és feminista, alguna cosa que hauria de resultar tant obvia i del més aclaparador sentit comú, ara com ara es continua posant en dubte. El feminisme no està dividit, simplement es nega a conivir amb el seu adversari.

**GUANYAR DRETS,
PROTEGIR LES PÈRSONES**

PUJADA SALARI MINIM, ERTES, IMV, NOVA REFORMA LABORAL, REFORMA PENSIONS